

Vendim nr. 236, datë 13.07.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryetare
Marjana Semini,	Anëtare
Asim Vokshi,	Anëtar

në datën 13.07.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 3 (N) 2026 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **NIKO DUCI**, përfaqësuar nga avokatja Elsona Lumani, me prokurë.

OBJEKTI: **Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2026-290 (9), datë 14.01.2026 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.**
Kthimi i çështjes për rigjykim në Gjykatën e Lartë, me tjetër trup gjykues.

BAZA LIGJORE: **Nenet 18, 33, 42, 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).**

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatorin e çështjes Asim Vokshi, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Ish-prefekti i qarkut Gjirokastrë i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Gjirokastrë (Gjykata e Gjirokastrës) me kërkesëpadi, duke pretenduar pavlefshmërinë e pjesshme të Aktit të Marrjes së Tokës në Pronësi nr. 4330, datë 30.08.1994 (AMTP-ja nr. 4330/1994), dhënë në favor të të paditurit A.B. (kryefamiljar), duke zbritur 2980 m² tokë të përfutur më tepër dhe çregjistrimin nga regjistrat e pasurive të paluajtshme të kësaj sipërfaqeje. Paditësi ka thirrur si persona të tretë në gjykim kërkuesin dhe shtetasin V.M. Të dy së bashku kanë kërkuar nga Gjykata e Gjirokastrës të pranojë kërkesëpadinë, duke shfuqizuar pjesërisht titullin e pronësisë për pjesën e përfutur në mënyrë të paligjshme, pasi pretendojnë se u takon atyre.

2. Gjykata e Gjirokastrës, me vendimin nr. 136, datë 08.02.2011, ka vendosur rrëzimin e padisë kundër të paditurve A.B. etj., me persona të tretë kërkuesin dhe shtetasin V.M., si dhe objekt shfuqizimin e pjesshëm të titullit të pronësisë, duke arsyetuar se padia rezulton e pabazuar në prova dhe në ligj. Për kërkimin e dytë, për çregjistrimin e sipërfaqes prej 2980 m² nga regjistrat e pasurive të paluajtshme, Gjykata e Gjirokastrës ka vendosur pushimin e gjykimit për shkak të heqjes dorë nga pala paditëse (vendimi nr. 136/2011). Kundër këtij vendimi ka paraqitur ankim ish-prefekti i qarkut Gjirokastrë.

3. Vendimi i mësipërm është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Gjirokastrë me vendimin nr. 212, datë 04.05.2011. Pas rekurseve të ushtruara nga Avokatura e Shtetit dhe kërkuesi me shtetasin V.M., Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2014-4314 (513), datë 14.10.2014, ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës së Apelit Gjirokastrë dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën Administrative të Apelit.

4. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 5535, datë 26.12.2017, ka vendosur të ndryshojë vendimin nr. 136/2011 të Gjykatës së Gjirokastrës dhe të shfuqizojë pjesërisht AMTP-në nr. 4330/1994 dhënë në favor të të paditurit A.B. për sipërfaqen e tokës prej 2980 m², si akt i nxjerrë në kundërshtim me ligjin, duke e kthyer atë në pronësi të shtetit. Ajo gjykatë ka arsyetuar se nga provat e administruara në gjykim ka rezultuar se i padituri ka qenë në marrëdhënie pune në shtet, ndaj trajtimi me tokë si anëtar i familjes bujqësore bie në kundërshtim me ligjin nr. 7501, datë 19.07.1991 “Për tokën”, tashmë i shfuqizuar, pasi ai duhej trajtuar thjesht si banor i fshatit Jorgucat . Kundër këtij vendimi kanë paraqitur rekurs kërkuesi dhe shtetasi V.M.

5. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë me vendimin nr. 00-2026-290 (9), datë 14.01.2026, ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit dhe lënien në fuqi të vendimit nr. 136/2011 të Gjykatës së Gjirokastrës. Në ndryshim nga sa kanë konkluduar gjykatat më të ulëta, Gjykata e Lartë ka çmuar se në rastin konkret janë të zbatueshme edhe

dispozitat e ligjit nr. 20/2020 “Për përfundimin e proceseve kalimtare të pronësisë në Republikën e Shqipërisë” (ligji nr. 20/2020), i cili ka hyrë në fuqi po në këtë vit, pasi gjykatat e faktit kanë disponuar vendimmarrjen për këtë çështje objekt shqyrtimi nga Gjykata e Lartë. Ajo gjykatë ka referuar në parashikimet të këtij ligji, konkretisht nenit 2 “Qëllimi dhe fusha e zbatimit”, nenit 5 “Autoriteti përgjegjës për realizimin e proceseve kalimtare”, nenit 7 “Regjistrimi i aktit të marrjes së tokës në pronësi” dhe nenit 68 “Dispozita për aktet e marrjes së tokës në pronësi dhe verifikimi i titujve”. Gjykata e Lartë ka mbajtur në konsideratë edhe vendimin njëses nr. 00-2025-4083 (79), datë 18.02.2025 të Kolegjit Administrativ të saj, sipas të cilit është konkluduar në rregullin njëses si vijon: “ i) Në zbatim të nenit 68, pika 5, të ligjit nr. 20/2020 “Për përfundimin e proceseve kalimtare të pronësisë në Republikën e Shqipërisë”, për të gjitha paditë e ngritura nga prefekti, përpara hyrjes në fuqi të këtij ligji, më 07.05.2020, me objekt pavlefshmërinë/shfuqizimin e AMTP-së, pavarësisht se në cilën shkallë gjykimi ndodhen, ASHK-ja detyrohet të heqë dorë nga e drejta e padisë, përveç rasteve kur shkak ligjor i padisë është sipas përcaktimeve të nenit 7, pika 1, të këtij ligji; ii) kur mungon vullneti i shprehur për heqjen dorë nga e drejta e padisë prej ASHK-së, në zbatim të nenit 68, pika 4, të ligjit nr. 20/2020 “Për përfundimin e proceseve kalimtare të pronësisë në Republikën e Shqipërisë”, gjykatat vijnë shqyrtimin e padive të ngritura nga prefektët, me objekt pavlefshmërinë/shfuqizimin e AMTP-së, sipas kriterëve të këtij ligji; iii) në rast se në padi ngrihen formalisht pretendime me shkaqe nga ato të përcaktuara nga neni 7, pika 1, i ligjit nr. 20/2020, gjykatat disponojnë për pranimin ose për rrëzimin e padisë, varësisht gjendjes së faktit të vërtetuar. Nëse padia nuk ngre formalisht asnjë nga shkaqet e përcaktuara nga neni 7, pika 1, i ligjit nr. 20/2020, gjykatat vlerësojnë mungesën e legjitimitimit aktiv material të palës paditëse dhe disponojnë me rrëzimin e padisë.”.

6. Në vlerësim të fakteve të pranura nga gjykatat më të ulëta, Gjykata e Lartë ka konstatuar se padia është ngritur përpara hyrjes në fuqi të ligjit nr. 20/2020, për rrjedhojë ka vlerësuar se mbi të veprojnë dispozitat kalimtare të nenit 68, pikat 4 dhe 5, të këtij ligji. Në zbatim të këtyre dispozitave, ajo gjykatë ka arsyetuar se ASHK-ja, si pasardhëse ligjore e prefektit, gëzon legjitimitim aktiv vetëm për rastet kur shkaqet e padisë përputhen me kriteret materiale të nenit 7, pika 1, shkronja “c”. Në mungesë të këtyre shkaqeve, interesi publik për vijimin e procesit gjyqësor shuhet dhe padia nuk mund të vazhdojë. Në rastin konkret, sipas saj, referuar fakteve të konstatuara nga gjykatat më të ulëta nuk del të jetë provuar ndonjë nga shkeljet materiale të përcaktuara në nenin 7, pika 1, shkronja “c”. Për rrjedhojë, Gjykata e Lartë ka çmuar se organi publik nuk ka më legjitimitim aktiv material për të ndjekur procesin. Duke qenë se heqja dorë nga padia në këtë rast

nuk është çështje vullneti, por pasojë e drejtpërdrejtë e detyrimit ligjor të nenit 68, pika 5, që ndalon vijimin e proceseve të tilla, vendimi i Gjykatës Administrative të Apelit, i cili ka pranuar padinë, është çmuar i gabuar nga ajo gjykatë, në përputhje me rregullin njësues dhe qëllimin e ligjit për përfundimin e proceseve kalimtare.

7. Në datën 14.04.2026 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*), me ankim kushtetues individual, sipas objektit. Ankimi, pasi është plotësuar sipas kërkesave të ligjit, është regjistruar në datën 21.04.2026.

II

Pretendimet e kërkuetit

8. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar se:

8.1.AMTP-ja nr. 4330/1994 në emër të të paditurit A.B. është në shkelje të kriterëve ligjore dhe nënligjore për ndarjen e tokës bujqësore, pasi ai është trajtuar si anëtar i kooperativës bujqësore, ndonëse ka qenë në marrëdhënie pune në shtet. Gjykata Administrative e Apelit e ka pranuar faktin se i padituri duhet trajtuar thjesht si banor i fshatit dhe në këtë cilësi duhet të përfitojë vetëm 1000 m² tokë dhe jo 3900 m².

8.2.Gjykata e Lartë ka vepruar në kundërshtim me parashikimet e ligjit nr. 20/2020, i cili kërkon që ASHK-ja të regjistrojë AMTP-në nëse përfituesi i saj ka qenë i legjitimuar për të përfituar tokë (neni 7, pika 1, shkronja “a”). Në rastin konkret, i padituri nuk e ka cilësinë e kërkuar nga ligji, ndaj AMTP-ja e lëshuar në favor të tij nuk mund të regjistrohet nga ASHK-ja. Për zgjidhjen e çështjes konkrete Gjykata e Lartë i referohet shkronjës “c” të pikës 1 të nenit 7 të ligjit nr. 20/2020, edhe pse ka vlerësuar se nuk ishte rasti i parashikuar nga shkronja “a”. Edhe sikur të ishte ai rast, organi publik nuk mund të detyrohet të heqë dorë nga padia kur çështja është në gjykim dhe gjykata nuk mund ta trajtojë atë si detyrim ligjor të parashikuar nga neni 68, pika 5, i atij ligji. Pra, duke qenë përpara kërkesave të nenit 7, pika 1, që është një dispozitë ndaluese, ASHK-ja nuk mund të hiqte dorë nga padia.

8.3.Nëse do të mungonte legjitimiteti aktiv i palës paditëse, Gjykata e Lartë duhej të kishte vendosur prishjen e vendimeve dhe jo të linte në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë, sikurse e ka bërë.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimimin e kërkesit

9. Çështja e legjitimit (locus standi) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, shterimin e mjeteve juridike efektive, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

10. Gjatë shqyrtimit paraprak të çështjes Kolegji vlerëson plotësimin e një ose më shumë kriterëve të legjitimit, në varësi të elementeve dhe veçantive të çështjes konkrete, me qëllim që vendimi të jetë sa më i qartë dhe shterues për kërkesin. Thënë ndryshe, mund të ndodhë që në shqyrtimin paraprak të një çështjeje të verifikohet mospërmbushja edhe vetëm e një kriteri, duke sjellë, si pasojë, moskalimin e saj në seancë plenare (*shih vendimin nr. 161, datë 21.05.2026 të Mbledhjes së Gjyqtarëve*).

11. Në çështjen konkrete, Kolegji çmon të ndalet në analizën e kriterëve të legjitimit *ratione personae* dhe shterimit të mjeteve juridike efektive në dispozicion. Për legjitimimin *ratione personae*, Gjykata ka pohuar se sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, individ mund të paraqesë ankim kushtetues individual vetëm për çështje që lidhen me interesat e tij, duke provuar se është cenuar në të drejtat e tij kushtetuese, pra se është viktimë e një shkeljeje dhe se pasojat nga akti i kundërshtuar janë të drejtpërdrejta dhe reale për të. Kjo do të thotë se kërkesi duhet të provojë legjitimimin e tij si në aspektin procedural, ashtu edhe në atë substancial (*shih vendimet nr. 33, datë 20.05.2025; nr. 29, datë 16.04.2024 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Ndërsa për shterimin e mjeteve juridike efektive në dispozicion, në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se shterimi i mjeteve përbën parakusht që duhet përmbushur nga kërkesi, i cili përpara se t’i drejtohet Gjykatës duhet të vërtetojë se i ka përdorur të gjitha mjetet juridike të njohura nga ligji dhe të mjaftueshme për të rivendosur të drejtat e shkelura. Ky rregull nënkupton

jo vetëm që individi t'u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngre në këtë Gjykatë t'i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 12, datë 09.03.2021; nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 8, datë 19.03.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Për sa i përket analizës së kriterit të legjitimitetit *ratione personae* në çështjen konkrete, Kolegji vëren se kërkuesi ka qenë palë në procesin gjyqësor të kundërshtuar në cilësinë e personit të tretë, ndaj, nga *pikëpamja procedurale*, e justifikon interesin e tij në çështjen e parashtruar.

14. Për sa i përket *aspektit material* të këtij kriteri të legjitimitetit, Kolegji konstaton se kërkuesi ka kundërshtuar procesin gjyqësor administrativ me palë paditëse ish-prefektin e qarkut Gjirokastrë, sot ASHK-ja, dhe palë të paditura A.B., M.B., E.B., V.B. dhe Bashkinë e Dropullit, me objekt pavlefshmërinë e pjeshme të titullit të pronësisë të të paditurve. Në këtë proces, kërkuesi është thirrur nga paditësi në cilësinë e personit të tretë. Gjykata e shkallës së parë e ka rrëzuar kërkesëpadinë, ndërsa gjykata e apelit e ka ndryshuar vendimin e saj, duke shfuqizuar pjesërisht AMTP-në nr. 4330/1994, dhënë në favor të të paditurit A.B. (kryefamiljari) për sipërfaqen e tokës prej 2980 m², si akt i nxjerrë në kundërshtim me ligjin, duke e kthyer atë në pronësi të shtetit. Gjykata e Lartë ka konstatuar se ndërkohë që çështja ishte në pritje për t'u gjykuar është miratuar ligji nr. 20/2020 dhe pasi ka konstatuar se nga faktet e pranuar nga gjykatat më të ulëta nuk del të jetë provuar ndonjë nga shkeljet materiale të përcaktuara në nenin 7, pika 1, shkronja "c", të atij ligjit, ka arritur në përfundimin se dispozitat kalimtare të tij janë të zbatueshme në rastin konkret, për rrjedhojë organi publik nuk kishte më legjitimitet aktiv material për të ndjekur procesin.

15. Duke mbajtur parasysh rrethanat e mësipërme dhe pretendimet në ankimin kushtetues individual, Kolegji vëren se edhe pse kërkuesi nuk ka ngritur ndonjë pretendim të mirëfilltë kushtetues, në thelb, ai kërkon të mbrojë të drejtën e pronës private. Ndonëse kërkuesi ka pretenduar se sipërfaqja e tokës është marrë në shkelje të ligjit nga i padituri A.B., e drejta e pronës e pretenduar nga ai nuk është objekt i drejtpërdrejtë i procesit të kundërshtuar. Ashtu siç ka arsyetuar edhe Gjykata Administrative e Apelit, vendimin e së cilës kërkuesi e ka pranuar si të drejtë, për rregullimin e pasojave të paligjshmërisë, sipërfaqja e tokës e marrë tepër nga të paditurit i kalon në pronësi shtetit. Në këtë kuptim, Kolegji vlerëson se kërkuesi nuk ka arritur të argumentojë se cenimi i të drejtave themelore prej vendimit gjyqësor të kundërshtuar është vetjak, i drejtpërdrejtë dhe real.

16. Gjithashtu, edhe në drejtim të *shterimit të mjeteve juridike efektive*, kërkuesi nuk ka provuar përpara Gjykatës se nuk ka mjete të tjera në dispozicion për mbrojtjen e së drejtës së pretenduar të cenuar nga procesi gjyqësor. Në këto rrethana, edhe nëse nga procesi gjyqësor i kundërshtuar kërkuesit i është cenuar eventualisht ndonjë e drejtë kushtetuese substanciale (sikurse është e drejta e pronës), ai duhet të përdorë mjetet juridike në dispozicion dhe vetëm pas përdorimit të tyre mund t'i drejtohet Gjykatës, pasi mbrojtja kushtetuese ka natyrë subsidiare. Edhe vendimi njësesues i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë afirmon parimin se rregulli i së drejtës i vendosur në të, ndikon vetëm në paditë e ngritura nga prefekti dhe jo edhe në paditë eventuale që mund të ngrihen nga të tretët për mbrojtjen e të drejtave të tyre që pretendohet se janë cenuar nga AMTP-të.

17. Po kështu, nga analiza e vendimit gjyqësor të kundërshtuar, Kolegji çmon se nuk evidentohen gabime ligjore ose faktike në vlerësimin e Gjykatës së Lartë, të tilla që të vënë në dyshim konkluzionin e saj.

18. Për sa më lart, Kolegji vlerëson se, në rastin konkret, kërkuesi nuk justifikon interesin e drejtpërdrejtë nga pikëpamja substanciale, ndaj nuk legjitimohet *ratione personae* në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës. Po kështu, ai nuk ka *shteruar mjetet juridike efektive* në dispozicion për mbrojtjen e së drejtës së pronës private përpara se t'i drejtohet Gjykatës. Në këto kushte, analiza e përmbushjes së kriterëve të tjera të pranueshmërisë së ankimit bëhet e panevojshme, për shkak të karakterit kumulativ të tyre.

19. Në përfundim, Kolegji çmon se ankimi kushtetues individual nuk plotëson kriteret ligjore paraprake për pranimin e tij për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronjat “b” dhe “d”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.